

Hồi 53

Lạc Thư

Hàng nhật quang đã trở lại bình thường. Chánh Giới đại sư quá đổi phấn khích, liền niệm phạt hiệu:

- A di đà phạt.

Chánh Giới đại sư nhìn lên vầng dương quang. Mọi người lại dồn mắt nhìn về phía Đền Thiêng với nỗi mong mỏi đợi chờ. Có lẽ người mong mỏi nhất chính là Vi Thiên Cơ.

Ngay cả Lệnh Chấn Kỳ và Độc Chủ Hành cũng chờ đợi.

Nếu Quân Tùng, Mộng Hoa Hoa và Vi Thiên Cơ mong đợi Quân Bình quay trở ra thì hai người kia lại chờ đợi Giáo Chủ của họ. Họ biết nếu Dị Thần Giáo Chủ không trở ra thì sinh mạng của họ đã được định đoạt rồi.

Thời khắc chậm chậm trôi qua.

Đền Thiêng chuyển dịch, rồi thạch môn hé mở. Quân Bình từ trong Đền Thiêng bước ra.

Lệnh Chấn Kỳ nhú mày:

- Hạ Quân Bình ...

Cùng với lời nói đó, y phi thân băng đến, thét:

- Chủ nhân của ta đâu ?

Mộ Chí Cừu thấy Lệnh Chấn Kỳ nhích động thân pháp, liền rút trường kiếm lướt đến cản lại. Trường kiếm của Mộ Chí Cừu vung lên cắt một đường vòng cung chém xả vào vùng thượng đảnh của Lệnh Chấn Kỳ. Bất ngờ trước thế kiếm của Mộ Chí Cừu, Lệnh Chấn Kỳ buộc vung hữu thủ mang chiếc Thanh Ma Thần Thủ nghênh đỡ.

Kiếm và Thanh Ma Thần Thủ chạm thẳng vào nhau. Thanh trường kiếm bật dội trở lại trong khi tay của Lệnh Chấn Kỳ cũng tê rần. Gã còn chưa kịp trụ tấn thì một cái đau buốt từ đan điền dội lên tận óc làm hoa cả mắt. Cùng lúc đó thì mũi kiếm của Mộ Chí Cừu cũng đâm tới yết hầu y.

Lệnh Chấn Kỳ nghiêng rống thi triển một thế Đồng Tử Bái Quan Am giữ lấy lưỡi kiếm bén ngót. Mồ hôi rịn ra từ trán gã. Cái đau nhói từ đan điền do bạch trùng tạo ra

khiến nội lực của Hoạt Diêm La Lịnh Chấn Kỳ nhanh chóng tản mát và lưỡi kiếm của Mộ Chí Cừu đâm thẳng vào yết hầu gã.

Độc Chủ Hành hồn siêu phách lạc, toan trở bột tháo chạy thì chạm mặt với Phi Thiên Tử Vi Thiên Cơ.

Lão khoát tay:

- Lão phu sẽ quy ẩn giang hồ.

Lão thốt vừa dứt câu đã ôm lấy đan điền rên lên:

- Ôi cha ... Lão phu cần Thiên Nhất Thần Thủy.

Vi Thiên Cơ nhìn lão:

- Lão sẽ không có Thiên Nhất Thần Thủy nào cả bởi vì những tội lỗi đã vay của Tục Vạn Hương.

Mồ hôi xuất hạn ướt đầm trán, Độc Chủ Hành cố nén đau, gượng nói:

- Lão phu không muốn chết đâu.

- Nhưng ta phải trả thù cho Tục Vạn Hương.

Cùng với lời nói đó, đôi Phi Điểu Thiên Can thoát ra khỏi ngọc thủ của nàng, cắt thẳng vào vùng thượng đảnh của Độc Chủ Hành. Âm thanh xé gió rít lên nghe buốt cả thính nhĩ. Khi đôi Phi Điểu Thiên Can quay vòng trở lại tay Vi Thiên Cơ thì Độc Chủ Hành đã ngã sấp tới trước, nẩy người trút phần hồn tội lỗi của lão ra khỏi xác.

Vi Thiên Cơ nhìn xác Độc Chủ Hành nói:

- Vạn Hương ... Thiên Cơ đã trả thù dùm cho tử và những người kia.

oOo

Tại tổng đàn Dị Thần Giáo, dưới mật thất, Cừu Thiên Nhậm nhìn Khan Tiểu Hồng:

- Phu nhân hãy thả ta ra. Hãy tha thứ cho ta. Ta biết những gì mình đã gieo và đã gặp quả báo rồi.

Khan Tiểu Hồng nhìn Cừu Thiên Nhậm:

- Một kẻ bất nhân, bất nghĩa, bất tình, bất tín như ngươi thì có đáng sống không ?

- Ta biết mình không đáng sống.

- Biết như thế sao ngươi còn van xin ta. Đã quá muộn khi ngươi thốt ra câu nói đó.

- Phu nhân ...

Khan Tiểu Hồng nhìn Cừu Thiên Nhậm, khẽ lắc đầu:

- Người đã chọn cho mình con đường này thì người phải đi cho hết.

Nàng buông một tiếng thở dài:

- Ta không giết người nhưng ông trời chắc không để cho người sống lâu.

Nàng nói xong, quay lưng bước ra. Cửu Thiên Nhậm gào lên:

- Phu nhân ...

Cửu Thiên Nhậm gục người khụy xuống kéo theo tiếng xích sắt khua leng keng nhưng vẫn không thể cản được những bước chân băng giá của Khan Tiểu Hồng.

oOo

Con trăng sau, tại Trung Châu trấn xuất hiện một lữ điểm toạ lạc trên một bãi đất rộng non mười mẫu. Lữ điểm đó rất khang trang và nổi tiếng bởi vị hỏa đầu quân mà thiên hạ ban ngoại hiệu: Thiên Hạ Đệ Nhất Hỏa Đầu Quân.

Quân Tùng đứng trước bếp lò với vẻ mặt hứng khởi. Y vận công đồn vào hữu thủ rồi thọc chiếc Dương Ma Bửu Kiếp vào bếp lò. Bếp lò liền bùng cháy.

Quân Tùng thoăn thoắt với những động tác thật chính xác và thiện nghệ. Chỉ loáng mắt, y đã chế tác được năm món ăn mà mùi thơm tỏa ra cũng đủ khiến thực khách phải nuốt nước bọt.

Quân Bình mỉm cười:

- Dương đệ đúng là người có chân mạng sao tướng hỏa đầu nhân.

- Đích thị đệ là sao tướng hoả đầu chủ rồi nhưng Hạ đại ca mới là sao tướng của võ lâm.

Y nhìn lại Mộng Hoa Hoa:

- Sao tướng phu nhân. Chúng ta chừng nào mở hội hoa đăng để có tiểu sao tướng ?

Mộng Hoa Hoa đỏ mặt.

Quân Tùng reo lên:

- Thấy sắc diện của muội như vậy thì xem như huynh chắc chắn có sao tướng phu nhân rồi.

Quân Tùng nhìn lại Quân Bình:

- Hạ huynh chừng nào mới lập hội để quần hùng có dịp đến chúc mừng vị tân minh chủ võ lâm ?

Quân Bình lắc đầu:

- Huynh nhường lại cho Dương đệ.

Quân Tùng tròn mắt:

- Sao kỳ vậy ?

- Huynh chỉ làm những việc sư tôn đã giao phó. Còn bây giờ huynh sẽ đến Phi Tiên Hồ.

Quân Tùng reo lên:

- A ... đệ biết rồi ... Huynh cũng định đi tìm sao tướng phu nhân.

Y thốt xong bật cười khanh khách. Quân Tùng vừa cười vừa thi thố tuyệt nghệ. Hai tay y vung lên múa xuống. Những đĩa thức ăn theo những lần vung tay của Quân Tùng vùn vụt lao ra và xếp ngay ngắn trên một chiếc bàn dài.

Y vừa xếp những đĩa thức ăn bằng thủ pháp nội công vừa nghĩ:

“Mình đúng là có chân mạng sao tướng hỏa đầu nhân nên mới làm được điều này.”

Mộng Hoa Hoa thấy Quân Tùng có vẻ nghĩ ngợi, liền hỏi:

- Huynh vừa làm vừa nghĩ gì thế ?

Y quay sang Mộng Hoa Hoa:

- Huynh đang nghĩ là mình sẽ cùng Hạ đại ca đến Phi Tiên Hồ họp cùng Vi tỷ tỷ để ... để ...

Mộng Hoa Hoa bậm môi:

- Lại sao tướng phu nhân phải không ?

Nàng vừa nói vừa toan véo vào hông Quân Tùng nhưng y đã nhanh hơn, dụng tả thủ nắm lấy ngọc thủ của nàng:

- Chúng ta không thể rời nhau nửa bước mà. Muội và huynh mãi mãi là một đôi uyên ương đẹp nhất trong những đôi uyên ương trong cõi đời này. Đại cáo thành công, phải hôn muội mới được.

Không để Mộng Hoa Hoa kịp phản ứng, Quân Tùng đã chồm tới hôn vào má nàng. Y vừa hôn vừa nói:

- Huynh chẳng thích gì cả mà chỉ mơ ước mãi có được sao tướng phu nhân ở bên cạnh.

- - - 000 - - -

(Hết)